

179. sz. Ajánlás

a szállodákban, éttermekben és hasonló intézményekben irányadó munkafeltételekről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1991. június 5-én hetvennyolcadik ülészakára ült össze, és

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a szállodákban, éttermekben és hasonló létesítményekben irányadó munkafeltételekről, amely kérdés az ülészak napirendjének negyedik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy a munkafeltételekről (szállodák és éttermek) szóló 1991. évi Egyezmény elfogadását követően ezeket a javaslatokat egy kiegészítő Ajánlás formájában adja közre,

a mai napon, 1991. június 25-én elfogadja az alábbi Ajánlást, amely a „Munkafeltételekről (szállodák és éttermek) szóló 1991. évi Ajánlás” néven idézhető:

I. ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. A jelen Ajánlás azokra a 3. bekezdésben meghatározott munkavállalókra vonatkozik, akik:

- (a) szállodákban és szállást biztosító hasonló intézményekben;
- (b) éttermekben és étellel, italokkal vagy mindkettővel szolgáló hasonló létesítményekben vannak foglalkoztatva.

2. A tagállamok, miután konzultációt folytattak az érintett munkaadók és munkavállalók szervezeteivel, a jelen Ajánlás alkalmazását kiterjeszthetik idegenforgalmi szolgáltatásokat nyújtó más hasonló létesítményekre.

3. A jelen Ajánlás szempontjából az "érintett munkavállalók" kifejezés azon létesítményekben alkalmazott munkavállalókat jelenti, amelyekre az 1. és a 2. bekezdések rendelkezései szerint a jelen Ajánlás alkalmazást nyer, munkaviszonyuk jellegétől és hosszától függetlenül.

4 (1) A jelen Ajánlás nemzeti törvények vagy jogszabályok, kollektív megállapodások, választott bírósági határozatok vagy bírósági ítéletek útján, vagy a nemzeti gyakorlattal összhangban lévő, megfelelő más módon alkalmazható.

(2) A tagállamok:

- (a) gondoskodjanak a jelen Ajánlás szerint foganatosított intézkedések alkalmazásának hatékony ellenőrzéséről felügyeleti szolgálat vagy egyéb megfelelő eszközök útján;
- (b) ösztönözzék az érintett munkaadók és munkavállalók szervezeteit arra, hogy vállaljanak aktív szerepet a jelen Ajánlás rendelkezései alkalmazásának előmozdításában.

5. A jelen Ajánlás általános célja, megfelelően tiszteletben tartva az érintett munkaadók és a munkavállalók szervezeteinek autonómiáját, az érintett munkavállalók

munkakörülményeinek javítása a gazdaság más szektoraiban érvényesülő munkakörülményekhez történő felzárkóztatásával.

II. A MUNKA- ÉS A PIHENŐIDŐ

6. A 4 (1) bekezdésében említett módszerek eltérő meghatározása hiányában a "munkaidő" kifejezés azt az időtartamot jelenti, amely alatt egy munkavállaló a munkaadó rendelkezésére áll.

7 (1) A rendes munkaidőt meghatározó és a túlóra tekintetében irányadó intézkedések végrehajtását illetően konzultációkat kell folytatni a munkaadók és az érintett munkavállalók vagy képviselőik között.

(2) A "munkavállalók képviselői" kifejezés azokat a személyeket jelenti, akiket a nemzeti jogszabályok vagy gyakorlat, összhangban a munkavállalók üzemi képviselőiről szóló 1971. évi Egyezményel, ilyennek ismer el.

(3) A túlórát fizetett szabadidővel, a ledolgozott túlórák tekintetében a díjazás magasabb mértékével vagy mértékeivel, vagy a díjazás olyan magasabb mértékével kell kiegyenlíteni, amelynek meghatározása a nemzeti jognak és gyakorlatnak megfelelően, valamint a munkaadó és az érintett munkavállalók vagy képviselőik közötti konzultációk után történik meg.

(4) Intézkedéseket kell tenni annak biztosítására, hogy a normál munkaidőben és a túlórában végzett munka kiszámítása és nyilvántartásba vétele alkalmas módon történjen, és hogy minden munkavállaló részére a reá vonatkozó nyilvántartás hozzáférhetővé váljék.

8. Ahol az megvalósítható, az osztott műszakokat fokozatosan ki kell küszöbölni, lehetőség szerint kollektív tárgyalások útján.

9. Az étkezési szünetek számát és időtartamát az egyes országok vagy területek szokásainak és hagyományainak figyelembe vételével és aszerint kell meghatározni, hogy az étkezésre magában az intézményben kerül-e sor vagy egyebütt.

10 (1) Az érintett munkavállalók lehetőség szerint legyenek jogosultak nem kevesebb, mint 36 órás heti pihenőidőre, amelynek, amennyiben az gyakorlatilag kivihető, meg nem szakított időtartamnak kellene lennie.

(2) Az érintett munkavállalókat legyenek jogosultak tíz egymást követő órát kitevő átlagos napi pihenőidőre.

11. Ott, ahol az érintett dolgozók részére egy éves szolgálat után megállapított fizetett éves szabadság hossza négy hétnél kevesebb, kollektív alku útján vagy egyéb, a nemzeti gyakorlathoz igazodó módon lépéseket kell tenni annak érdekében, hogy a fizetett szabadságot fokozatosan az említett mértékre növeljék.

III. SZAKKÉPZÉS

12 (1) A tagállamok, az érintett munkaadók és a munkavállalók szervezeteivel folytatott konzultációk során, alakítsanak ki a szállodák, éttermek és hasonló intézmények különböző foglalkozási ágaira vonatkozó szak- és betanító képzési, valamint

vezetésfejlesztési politikai irányelveket és programokat vagy, ahol helyénvaló, támogassák a munkaadók és munkavállalók szervezeteit és más intézményeket ezek kialakításában.

(2) A képzési programok fő célja a résztvevők gyakorlottságának és munkavégzési színvonalának valamint életpálya kilátásainak javítása legyen.